

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Hvor Abraham i Hyrdehjem

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hvor Abraham i Hyrdehjem", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 266. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid96979.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 94.

Ebræer-Menigheden.

Kan synges som: Sin Vogn gjør Han af Skyer blaa.

Hvor Abraham i Hyrdehjem
Fik Pant paa Himmel-Sæden,
Hvor Frelseren i Bethlehem
Blev født med Himnaelglæden,
Der bygdes op det Herrens Huus,
Der altid reises af sit Gruus,
Som han stod op af Døde!

Det Huus, hvori Guds Aand vil boe,
Staaer fast paa Fødder rene,
Ret Hjertens-Kiærlighed og Tro
Er Murens Kalk og Stene,
Og Grundvolden, det er *Guds Ord* ,
Ad Aare kraftigt som ifjor,
Med Liv og Lys og Styrke.

267

I dette Huus er *Jesu* Navn
Det eneste, som giælder,
Det raader Bod paa alle Savn,
Det reiser og det fælder,
Det os forbinder med Guds Søn,
Det aabner Himlen for vor Bøn,
Og Hjertet for Guds Aande!

Apostlerne dog gav vor Drot
Til Husets Bygning Evne,
Og deres Navn er evig godt,
Som Herren selv vil nævne,
Som Høvdinger i Livets Land
Sanct *Peder*, *Povel* og *Johan*
Skal evig ihukømmes.

En *Troens* Helt Sanct *Peder* blev,
En Klippemand at nævne,
Det *Haab* , Sanct *Povel* bedst beskrev,
Det sætter Herren Stævne,
Og Sanct *Johannes'* *Kiærlighed*
Drog ham fra Himlen til sig ned
Med Salighedens Bæger!

Guds-Huset i Kong Davids By,
Med Troen paa det Jævne,
Det stak med Haabets Spir i Sky,
Var himmelhøit at nævne,
Og der, ved Herrens Naade-Bord,
Med Kiærlighedens Aand og Ord
Var Himlens Lyst og Glæde.

Ja, der hver Herrens Helligdag
Var Himlens Fryd og Gammen,
Naar Tungemaal og Hjertelag
I Aanden smelted sammen,
268 Saa alt blev enigt, som tilforn,
Før Steen man strøg til Babels Taarn,

Før Slangen kom i Barmen!

Dog kort var Paradisets Fryd
I Aanden, som i Haven,
Med Kiærlighed, som Aandens Dyd,
Den sank i Hjerter-Graven,
Og fra sit Sted i Davids By
Op til Jerusalem det ny
Blev flyttet Lysestagen.

Saa høsted Gud i Jødeland
Sin Agers Førstegrøde,
Derpaa blev Vangen lyst i Band
Og Himmelhaabet døde,
Og Skriften blev dets Bautasteen,
Et Pennestrøg for Palmegreen
Betegner Seiers-Glæden!

Ei meer fra gyldne Offerskaal
Som Virak Bønnen luer,
Ei meer paa Davids Tungemaal
I Sky slaaer Psalmen Buer,
Thi stumt er som den stille Bog
Til Christi Priis Profetens Sprog,
Apostel-Hjertets Tunge!

Dog Levningen skal samles ind
Saavel som Førstegrøden,
Naar af den kolde Nordenvind
Oppustes Himmelgløden,
Og atter da med gjenfødt Klang
Skal tone Engles Takke-Sang
Paa Christus-Modersmaalet.